

Ανοιχτό βήμα και συζήτηση στρογγυλής τραπέζης- Συμπεράσματα – Κλείσιμο ημερίδας

Χ.: Εγώ εκπροσωπώ το Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Κρήτης έχουμε αρκετές δομές προστασίας του παιδιού. Με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον παρακολούθησα την σημερινή ημερίδα για τον θεσμό της αναδοχής που θα αποτελέσει και το ανάχωμα για την ιδρυματοποίηση, θεωρώ όμως ότι ο θεσμός αναδοχής έχει αρκετό δρόμο για να φτάσει στο σημείο που είπε ο Κ. Μόσχος, να αντιστρέψουμε τα ποσοστά από το ποσοστό της έλευσης των παιδιών σε ιδρύματα με το ποσοστό το οποίο πραγματικά δίνεται για αναδοχή.

Μη μιλήσουμε δε για το ποσοστό των παιδιών με αναπηρία και ειδικές ανάγκες που βρίσκεται σε μηδενική βάση. Επομένως ένα θέμα το οποίο θέλω να επισημάνω είναι να δημιουργηθεί ο κωδικός ούτως ώστε να μπει στον προϋπολογισμό των κέντρων κοινωνικής πρόνοιας και να ενισχύσει την αναδοχή των παιδιών.

Με ιδιαίτερο σεβασμό εκπροσωπώ το κέντρο κοινωνικής πρόνοιας Περιφέρειας Κρήτης έχουμε ήδη αρκετές δομές, έχουμε κέντρο προστασίας παιδιού και κέντρο αποκατάστασης και αποθεραπείας παιδιών. Θα αναφερθώ και στην Κ. Πλευρίτη η οποία προηγουμένως ανέφερε ότι στο νοσοκομείο υπάρχουν ήδη πολλά παιδιά με αναπηρία και στα οποία δεν βρίσκει γονείς για να τα παραπέμψει. Το διαδικαστικό το γνωρίζουμε αλλά εγώ σας λέω ότι στο Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Κρήτης έχουμε δύο κέντρα αποθεραπείας και αποκατάστασης παιδιών με αναπηρία και μετά από συνεννόηση θα μπορούσαμε να τα κάνουμε δεκτά. Υπάρχουν θέσεις και προθυμία.

Επίσης αυτό το οποίο προείπα να δημιουργηθεί ο κωδικός είναι σημαντικό για να έχουμε και εμείς την δυνατότητα να δώσουμε παραπάνω παιδιά. Είναι μεγάλο το ενδιαφέρον στην Κρήτη και φέτος εμείς δώσαμε τρία παιδιά, είναι μικρός ο αριθμός, αλλά είναι πολύ σημαντικό όταν δίνονται σε ηλικία από 11-15 ετών και όταν είναι και διαφόρων εθνικοτήτων που λίγο υπάρχει κάποια δυστοκία σε αυτό.

Επίσης να αναφέρω ότι δεν υπάρχει καλή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων φορέων, μεταξύ των φορέων της Τοπικής αυτοδιοίκησης μεταξύ των εισαγγελιών, και των Κέντρων Κοινωνικής Πρόνοιας, υπάρχει μια δυσλειτουργία, με αποτέλεσμα οι εισαγγελείς λόγω του φόρτου εργασίας, που έχουν, πολύ πρόχειρα παραπέμπουν τα παιδιά στο Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας χωρίς να γίνει ο αιτούμενος έλεγχος να τα παραπέμψουν σε άλλες δομές και έτσι έχουμε μια πληθώρα ψυχιατρικών περιστατικών με αποτέλεσμα να έχουμε εντάσεις .

Περιστατικά τα οποία τα γνωρίζετε και θα πρέπει να βρεθεί ένα ειδικό πλαίσιο, ώστε να μπορούν να πάνε σε άλλες δομές και να βοηθηθούν .

Κ.Καρασαββίδου Σουλβανα: Πρόεδρος Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Κεντρικής Μακεδονίας

.... Σε έναν κόσμο που στενεύει ο καθένας μας , χρειάζεται όλους τους άλλους λέει ο Σεφέρης. Θέλω να πω ότι στις υπηρεσίες δεν είμαστε ιδιοκτήτες αλλά διευκολυντές

μιας κοινωνίας κατακερματισμένης, υπό αυτή την έννοια λοιπόν θα πρέπει να λειτουργήσουμε ως συλλογικότητα, και να δημιουργήσουμε δίκτυα παροχής υπηρεσιών ουσιαστικά και όχι επικαλύψεις.

Η γενικευμένη αίσθηση είναι ότι υπάρχει η εργαλειακή αντιμετώπιση του παιδιού ως αναφορά την αναδοχή του. Ένα βήμα πριν την αναδοχή ή δύο πριν την εισαγωγή σε ίδρυμα θεωρώ πως θα πρέπει να υπάρξουν προηγούμενα βήματα που οφείλουμε ως γονείς ή ως πολιτεία να κάνουμε σε σχέση με την πρόληψη. Πως και μια οικογένεια καταλήγει να πρέπει να της στερήσουμε το παιδί που γέννησε ή έφερε στο κόσμο πολλές φορές τυχαία. Έτσι λοιπόν θα πρέπει να το δούμε με πολύ σοβαρότητα και πολύ σεβασμό. Έχοντας και εγώ προσωπικά την ευθύνη για αυτό, και κινούμενη προς την κατεύθυνση αυτή, προσπαθώντας να μιλήσουμε και με άλλους και να προσκαλέσουμε, και βεβαίως όχι με την μορφή του «πρέπει» ειδικά οι κοινωνικοί λειτουργοί έχουμε πολλά «πρέπει» τα οποία επιβάλλουμε στους άλλους και συνήθως τους ενοχοποιούμε.

Υπήρξα Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Πολιτικής, ήταν μια γυναίκα η οποία έβγαινε το βράδυ και αποφάσισαν κάποιοι ότι πρέπει να της αφαιρέσουν το παιδί, σκεφτήκαμε να βρούμε έναν άνθρωπο να φροντίζει τα παιδιά την ημέρα και σιγά-σιγά αυτή η γυναίκα απενοχοποιήθηκε και ξαναγύρισε και έγινε μαμά. Δεν της πήραμε τα παιδιά - με πολύ απλές παρεμβάσεις - μέσω της κοινωνικής υπηρεσίας βεβαίως, που οι δήμοι και περιφέρειες οφείλουν να αναπτύξουν.

Ένα βήμα πριν την αναδοχή και δύο πριν το ίδρυμα είναι αυτό το κομμάτι που έχουμε αφήσει στην άκρη. Δεν το αναγνωρίζουμε δεν κατανοούμε; γιατί αν το αναγνωρίσουμε θα το υποστηρίξουμε! και βεβαίως είναι η εκπαίδευση που παίζει ρόλο.

Η αναδοχή δεν είναι στην κουλτούρα μας, αυτό το έκανε η διευρυμένη οικογένεια, γιαγιά, θεία κλπ τώρα όμως χρειάζεται. Έτσι λοιπόν η πρόταση είναι να υπάρξουν μορφές εκπαίδευσης με αφορμή την αναδοχή ώστε να μπορεί να έρθει ο κόσμος να ακούσει. Αν μέσα σε αυτό δουλευτεί όλο αυτό το κομμάτι μέσα σε ομάδες και με βιωματικά ...που μπορούν να γίνουν, μπορούν όλοι να καταλάβουν και να αποφασίσουν.

Αρα η εκπαίδευση, καλώντας ανθρώπους από τις άλλες υπηρεσίες, και εθελοντές οι οποίοι θα συμμετέχουν σε αυτή την διαδικασία, μπορεί και να καταλήξει να αλλάξει τους ανθρώπους προς αυτή την κατεύθυνση. Επίσης μια άλλη μορφή πρόληψης είναι η υποστήριξη στην κρίση. Η κρίση δημιούργησε πολλά θέματα, αντί να μπορούμε στα σπίτια λέμε ας έρθουν παιδιά να διαβάσουν, να φάνε...βλέπουμε ότι πολλά από αυτά τα παιδιά θα είχαν περιθωριοποιηθεί στην συνέχεια ή οι οικογένειες τους θα είχαν ενοχοποιηθεί. Κατά συνέπεια δεν είναι η κοινωνία η οποία είναι η καλή ή η κακή. Μια κοινωνία που ενοχοποιεί πολύ συχνά και πολύ εύκολα, και σε στιγματίζει. Ας μπορούμε λοιπόν σε διαδικασίες απενοχοποίησης και λύσεις με πολύ σεβασμό προς όλους κατά συνέπεια και στο παιδί.

X1: Κουφονικολάκου Θεώνη Δικηγόρος Υπηρεσίας Νομικής Βοήθειας Άρσης-Κέντρο Αλληλεγγύης Αθηνών

Εμείς χαιρετίζουμε αυτή την πρωτοβουλία-συνέργια μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων, δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε ότι φαίνεται να απουσιάζει σήμερα η κεντρική διοίκηση.

Αυτό που θα ήθελα να ρωτήσω είναι ως προς την επάρκεια του νομοθετικού πλαισίου το οποίο δεν είναι αρκετά συγκροτημένο και οριοθετημένο, αρκετά περιεκτικό και αρκετά εξειδικευμένο όσο θα έπρεπε και σε ότι αφορά την αξιολόγηση των προθέσεων εκ μέρους της θεσμικής εξουσίας. Θεωρώ ότι εντελώς σχηματικά από πλευράς κεντρικής διοίκησης θα πρέπει να υπάρχει σχεδιασμός υλοποίηση εποπτεία με πολύ αυστηρό τρόπο και όχι αξιολόγηση, δεν μας αφορά η καλοσύνη των ξένων.

Σε αυτό το στάδιο ήθελα να ρωτήσω τον Κ. Μόσχο με ευκαιρία αυτά που ακούστηκαν και από την Κ.Κολικωστα για το δίκαιο του παιδιού. Υπάρχουν μόνο θραύσματα σε νομοθετικά κείμενα κανονιστικά...για την αναδοχή, δεν υπάρχει ο θεσμός των οικογενειακών δικαστηρίων κ.λπ. Αν θεωρεί ότι θα πρέπει να υπάρχει μια ενιαία κωδικοποίηση για τα δικαιώματα του παιδιού. Αυτή την στιγμή γνωρίζεται ότι υπάρχει μόνο η σύμβαση που έχει κυρωθεί με ελληνικό νόμο το '92, αλλά όχι ενιαίο κωδικοποιημένο κείμενο το οποίο να περιλαμβάνει όλα αυτά τα ζητήματα και τις επί μέρους αναθέσεις στην κεντρική διοίκηση.

Κ.Μόσχος Γεώργιος, Νομικός Εγκληματολόγος, Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Καταρχάς ως προς το τελευταίο ερώτημα υπάρχουν χώρες στον κόσμο που έχουν επιχειρήσει να έχουν ενιαία κωδικοποίηση και θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο στην χώρα μας να φτάσουμε εκεί. Εδώ βλέπεις ότι προσπαθείς να μαζέψεις τα θέματα πρόνοιας ή δικαιοσύνης και δεν γίνεται. είναι μεγάλο θέμα .. ίσως δεν είναι της παρούσης . Σήμερα εγώ θα κάνω 2-3 σκέψεις και θα ήθελα αν έχετε διάθεση να ανταλλάξουμε προβληματισμούς .

Καταρχάς ένα ζήτημα είναι η σχέση του κοινωνικού λειτουργού της μονάδας που φιλοξένει το παιδί, και του κοινωνικού λειτουργού της Περιφέρειας όταν γίνεται η αναδοχή (και στην δημόσια και στην ιδιωτική). Στην δημόσια δεν προβλέπεται η εμπλοκή της Περιφέρειας. εγώ προσωπικά νομίζω ότι θα έπρεπε να υπάρχει μια στήριξη από την Περιφέρεια. Πάρα πολλές φορές στην αναδοχή προβλέπεται ότι έχει ευθύνη μονάχα η δομή που φιλοξένει το παιδί. Νομίζω ότι εκεί θα έπρεπε να είναι διακριτά και να ενισχύεται με κάποιο τρόπο και ο ρόλος της Περιφέρειας αν πούμε ότι είναι επαρκώς στελεχωμένες με κοινωνικούς λειτουργούς.

Στα ιδιωτικά ιδρύματα στην πράξη, εντοπίζεται ο ενδιαφερόμενος γονέας για την αναδοχή, σε ελάχιστες περιπτώσεις ειδοποιείται η Περιφέρεια όπως θα έπρεπε κανονικά, και αρχίζει την αξιολόγηση κ.λπ. Στην πράξη τα ιδρύματα κλείνουν τα πάντα ξεκινούν την τοποθέτηση και μετά από τρεις μήνες ειδοποιούν την Περιφέρεια για να είναι εντάξει με τον νόμο, ώστε να αναλάβουν την ευθύνη που έχουν βάση νόμου. Θεωρώ ότι αυτό είναι λάθος .

Εντοπίζεις αν έχεις από το ίδρυμα κάποιον γονέα , βλέπεις ότι είναι καλός ότι έχει την έξωθεν καλή μαρτυρία και λες στην Περιφέρεια να κάνει μια κοινωνική ερευνά ως τρίτο πλέον πιο αντικειμενικό μάτι να δει τι γίνεται και αν έχουμε άλλη γνώμη το συζητάμε. Κατά την γνώμη μου θα έπρεπε να υπάρχει μια καλύτερη υποστήριξη και τεκμηρίωση-κατοχύρωση του ρόλου των Περιφερειών

Το δεύτερο που θέλω να μοιραστώ σαν προβληματισμό είναι αυτό το περίφημο μητρώο αναδόχων γονέων όχι μόνο παιδιών., Αυτό επειδή άκουσα ότι οι Περιφέρειες τη χώρας έχουν αρχίσει κάποια μητρώα (πολλές όχι όλες) μαζεύουν γονείς που

ενδιαφέρονται, άλλες όπως η Περιφέρεια Αττικής ετοιμάζουν προγράμματα εκπαίδευσης – άλλες απλώς εντοπίζουν ποιός ενδιαφέρεται.

Νομίζω ότι θα ήταν καλό να ενοποιηθεί το σύστημα, οι φόρμες και ο τρόπος που καταγράφω και περνάω, και όλα αυτά να συνδέονται με μια κεντρική βάση του Ε.Κ.Κ.Α. έτσι ώστε και να είμαστε ενοποιημένοι στον τρόπο που κάνουμε την αποτύπωση και την καταγραφή και να είναι εύκολο να γίνονται οι παραπομπές, και η αναζήτηση αναδοχών γονέων σε άλλες περιοχές. Λέω λοιπόν να γίνει μια προσπάθεια ενοποίησης της διαδικασίας καταγραφής. Εδώ βάζουμε και το θέμα που είπε ο Κ Κοφινάς ορθά, ότι ωραία προχωράμε στην Αθήνα, αλλά τι θα κάνουμε με το άρθρο 7 του Π.Δ. που λέει με απόφαση του Υπ. Υγείας Κοινωνικής Αλληλεγγύης;

Ορθά αλλά αν θέλουμε να δούμε μια εθνική πολιτική για την αναδοχή δεν θα πρέπει να περιμένει το Υπουργείο τις Περιφέρειες, αλλά να πάρει το Υπουργείο την πρωτοβουλία. Να πει εμείς θέλουμε να κάνουμε ενιαίο σύστημα, πείτε μας την εμπειρία σας, τα πιλοτικά σας και να φτιάξουμε μαζί ένα ενιαίο σύστημα.

Τα προγράμματα εκπαίδευσης δεν είναι κάτι απλό αλλά θα μας βοηθήσουν πάρα πολύ να δούμε πως όχι μόνο εκπαιδεύουμε αλλά και κάνουμε ένα μικρό screening της ικανότητας των γονέων να γίνονται ανάδοχοι. Δεν τους δίνει μόνο γνώσεις, βάζεις τον γονέα να επικοινωνήσει και τον δοκιμάσεις στο πως θα αντιδρούσε σε διάφορες περιπτώσεις κ.λπ.

Αναφέρθηκε από τον Κ Κοφινά ότι το Υπ. Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ξεκίνησε πριν δύο χρόνια το διάλογο για τα ιδρύματα, μετά συνέχισε σε ένα κλειστό γραφείο την κατάρτιση της υπουργικής απόφασης που διαβάσαμε όλοι μας από την εφημερίδα της κυβέρνησης και βεβαίως είχε σοβαρές αδυναμίες αυτή η Υπουργική Απόφαση. Μια από αυτές ήταν ότι αναγνωριζόταν ως μέγιστος αριθμός φιλοξενίας σε μια μονάδα το 18 την στιγμή που αντιστοιχία του φροντιστή ήταν 1 προς 22.

Αυτό που είπα εν βρασμό ψυχής είναι ότι ο τότε Υπουργός ο οποίος κατάλαβε το θέμα έτρεξε να το βγάλει, και δεν έκανε αυτό που πρέπει να γίνει στοιχειωδώς- να φωνάζουμε τους αρμόδιους φορείς, τους αρμόδιους τους επαγγελματίες για να ακούσει την γνώμη τους.

Θεωρώ ότι αυτό που κάνουμε σήμερα εδώ σε μια ημερίδα πρέπει να γίνεται διαρκώς ανάμεσα μας. Να ανταλλάσουμε σκέψεις προβληματισμούς, σχέδια να ξεπερνάμε τις προκαταλήψεις - ότι αυτός ανήκει κάπου-δεν θα με ακούσει- να μπορούμε να συναντιόμαστε να παράγουμε ιδέες και να πιέζουμε. Δεν θα αλλάξει η πολιτική σκηνή στις μέρες μας που δεν υπάρχουν λεφτά αν δεν το βγάλουμε ως φλέγον κοινωνικό ζήτημα,-να δούμε την σωστή στήριξη της οικογένειας.- να μην αρχίσουμε με τις απομακρύνσεις η σωστή στήριξη της οικογένειας και μετά όταν κρίνεται αναγκαίο να αρχίσει να ενεργοποιείται το σύστημα.

X2: Να κάνουμε ένα διαχωρισμό του Ε.Κ.Κ.Α. και της Περιφέρειας. Ξέρετε ότι αυτή την στιγμή στην Ελλάδα υπάρχουν 12 Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας, τα οποία να δούμε και τον νόμο, έχουν κάποιες αρμοδιότητες και δεν είναι μόνο αυτά που συνενώθηκαν. Τα ιδρύματα παιδικής προστασίας, θα πρέπει να αποτελέσουν μορφές παρέμβασης. Ο νόμος περιλαμβάνει και πολλές άλλες δράσεις, δεν θα στηρίζει κανένας την δουλειά του αλλού αλλά μπορεί να υπάρξουν δίκτυα συνεργασίας. Μπορεί πραγματικά το Ε.Κ.Κ.Α. να κάνει το μητρώο και αφού ξεκίνησε καλώς θα πρέπει να το ολοκληρώσει και βεβαίως να γίνονται καταγραφές. Αλλά αυτό που είπατε να έρθει η Περιφέρεια να ξαναελέγξει ... θεωρώ ότι υπάρχουν επαγγελματίες

που μπορούν να ολοκληρώσουν την εργασία, και τα κέντρα θα πρέπει να αναπτυχθούν με τέτοιο τρόπο ώστε να λειτουργήσουν συμπληρωματικά σε ότι συμβαίνει στην χώρα.

Κ. Μόσχος Γεώργιος, Νομικός Εγκληματολόγος, Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Δεν απέκλεισα τον ρόλο των Κέντρων Κοινωνικής Πρόνοιας, αλλά όταν ο κοινωνικός λειτουργός βρίσκει μια οικογένεια καλή και στοργική και αγαπητή κ.λπ. για να τοποθετήσει ένα παιδί εκεί. Θα έλεγα η εποπτεία να γίνει από κάποιον εξωτερικό παράγοντα. Έναν φορέα που είναι έξω από το ίδρυμα που έχει κάνει την επιλογή, και η δική μου άποψη είναι ότι πρέπει να έχουμε σταδιακά μια εξέλιξη της εφαρμογής που έχουμε σήμερα. Η υφιστάμενη νομική κατάσταση, σας δίνει πλήρες αντικείμενο στην αναδοχή και στην εποπτεία και σε όλα. Εξέφρασα μια γνώμη για πιθανή εξέλιξη.

Οι υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται από όλες τις δομές είναι υποχρέωνες να έχουν εποπτεία. Ο φορέας έχει υποχρέωση να εποπτεύει τον επαγγελματία είτε κάνει αναδοχή είτε κάνει υιοθεσία είτε κάνει συμβουλευτική είτε κάνει κοινωνική ένταξη των αστεγών και εμείς ως φορέας βρίσκουμε τρόπο είτε καλώντας άλλους επαγγελματίες απέξω να εποπτεύονται όλοι οι επαγγελματίες. Αυτό είναι μια επιστημονική υποχρέωση.

Κα.Χατζόγλου Δέσποινα, Προϊσταμένη της Δ/σης Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Αττικής

Το πρόβλημα υπολειτουργίας της αναδοχής είναι κυρίως στα ιδρύματα επειδή δεν υπάρχουν οι προδιαγραφές λειτουργίας τους. Όπως είπε και ο Κος Μόσχος ενώ προβλέπεται στο θεσμικό πλαίσιο ο ρόλος των Περιφερειών τα ίδια τα ιδρύματα μας έχουν βγάλει απέξω, αυτή είναι η αντιπαράθεση.

X2: Κουφονικολάκου Μαρία Ψυχολόγος Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου Γλυφάδας.

Ήθελα να πω καταρχάς ότι η ημερίδα είναι πολύ παραγωγική, και να εξελίξω λίγο την συζήτηση.

Θα αναφερθώ λίγο στους Δήμους και στις κοινωνικές υπηρεσίες για τους οποίους δεν άκουσα πολλά πράγματα σήμερα. Νομίζω ότι υπάρχουν συνδέσεις ενθεν και ενθεν Περιφέρεια - Δήμος -κεντρική εξουσία, - νομίζω ότι με αφορμή την πρόσκληση σε συζήτηση του Συνηγόρου που είναι κάτι πολύ θετικό να γίνεται – (αλλά και κάτι πολύ άγνωστο στην τοπική αυτοδιοίκηση, άγνωστο σημαίνει ότι οι κοινωνικοί επιστήμονες και λειτουργοί, είναι παντελώς μη πλαισιωμένοι μακριά από οποιαδήποτε πρόθεση της κεντρικής εξουσίας για διασύνδεση), προσπαθούν! τους αναλογούν πράγματα - ξέρω ότι υπήρχε μια σκέψη η αναδοχή να πάει στους δήμους- πόσες έρευνες καταλήγουν ότι πρέπει να απομακρυνθεί το παιδί από την οικογένεια ή να γίνει συμβουλευτική μέσω των δήμων ; Αλλά χρειαζόμαστε και εμείς κάτι διότι σε εμάς υπάρχει μεγάλη έλλειψη προσωπικού, δεν έχουμε οικονομική βοήθεια, πως θα στηρίξουμε τις οικογένειες ;

Κα. Μάνθου Γιώτα, Κοινωνική Λειτουργός- Ψυχολόγος ΕΚΚΑ

Να πω ότι ακούω να λέμε και να συμφωνούμε στα ίδια πράγματα, δεν ακούω διαφωνίες, αλλά κάποιες κοινές παραδοχές που έχουν ξαναειπωθεί. Ορθά λέει η Κ. Καρασαββίδου πρόληψη-να μην φτάνουμε να απομακρύνεται το παιδί για να συμφωνήσω και να πω : ότι ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να ασχοληθεί με το

βιβλιάριο απορίας, να κάνει την έρευνα για τον άστεγο, να κάνει ίσως και το επισιτιστικό – τα κάνει όλα και συμφέρει, αντίστοιχα και οι Περιφέρειες. Ένα στοίχημα λοιπόν είναι οι αριθμοί

Θα πρέπει να ξεπεράσουμε τους προβληματισμούς, που μπορεί να δημιουργεί και η ίδια η κατάσταση και να πάμε σε κοινές παραδοχές όλοι αντιμετωπίζουμε πρόβλημα έλλειψης προσωπικού αν ρωτήσουμε όλους τους φορείς εδώ ποιος είναι επαρκώς στελεχωμένος δεν θα σηκώσει κανείς το χέρι.

Όλοι έχουμε τα ίδια προβλήματα, όλοι όμως σκεφτόμαστε τι θα κάνουμε αυτό το παιδί και που θα το πάμε, και το σκεφτόμαστε στο μαξιλάρι μας το βράδυ αν αποφασίσαμε το καλύτερο. Πέρα λοιπόν από αντιπαραθέσεις και αντιπαλότητες μπορούμε να βρούμε ουσιαστικά πράγματα να συμφωνήσουμε. Το μείζον είναι η δική μας ανάγκη για επιμόρφωση.

Με τους συναδέλφους των δήμων προσπαθούμε το υλικό να το διοχετεύσουμε σε καταλόγους φορέων και υπηρεσιών. Δεν είναι πάντα εύκολο γιατί έχουμε και εμείς την ασθένεια την γραφειοκρατική, αλλά θα πρέπει να οργανώνουμε ανά Περιφέρεια συναντήσεις, ότι μπορούμε να το κάνουμε μέσω μειλ, το κάνουμε επειδή κυρίως νιώθουμε ηθική υποχρέωση απέναντι στους συναδέλφους μας.

Υπάρχουν παραδείγματα καλής συνεργασίας, όπως αυτό στο Δήμο Λήμνου όπου τις περιπτώσεις τις διερευνούν από κοινού Περιφέρεια και Δήμος.

X3:

Ο Καλλικράτης έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα. Στους δήμους τα παιδιά , δεν έχουν τα βασικά

Μιλάμε για αναδοχή και δεν έχουμε λύσει αλλά βασικά προβλήματα. Πρέπει πρώτα να γίνει επιμόρφωση στελεχών μετά να εκπαιδεύσουμε τους γονείς,

Σαρινάκη Μαρία / ή / Βιδάκης Δημήτρης Στέλεχος Δ/νσης Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Ηρακλείου

Επειδή το θέμα αυτό, το έχουμε δουλέψει από το 2012 ήθελα να σας καταθέσω την εμπειρία μας γιατί θεωρώ ότι είναι βασική και η ελπίδα που δίνεται. Ήδη νιώσαμε σταγόνες ελπίδας και ανακούφισης από τους δύο επιμελητές ανηλίκων, από τον τρόπο που μίλησαν. Θέλω να σας πω ότι, ξεκινήσαμε το μητρώο αναδοχών στην Κρήτη και λειτουργεί σε επίπεδο Περιφέρειας.

Έχουμε την λίστα των υποψήφιων αναδόχων που σε αυτήν ανατρέχουμε όποτε έχουμε μια τοποθέτηση παιδιού σε ανάδοχη οικογένεια. Τα παιδιά που έχουν τοποθετηθεί μέχρι τώρα προέρχονται είτε από ιδρύματα, περισσότερο από τα ιδρύματα ιδιωτικού δικαίου και όχι από δημοσίου. Γι'αυτό επαυξάνω αυτό που είπε ο Κος Μόσχος ότι με την καλή συνεργασία που έχουμε με τα ιδρύματα ιδιωτικού δικαίου που δέχονται επισκέψεις ζευγαριών ή μονογονεϊκών οικογενειών που θα θέλανε να έχουν μια επαφή με παιδιά. Έχουν δυνατότητα φιλοξενίας και μπορεί να ξεκινάει η φιλοξενία πρώτα με ένα σαββατοκύριακο αλλά αυτό είναι και μια δοκιμασία για τον γονιό.

Μέσα από το Μοναστήρι της Παναγίας της Καλυβιανής που έχει δύο ιδρύματα και φιλοξενεί περίπου πενήντα παιδιά - έρχεται σε επαφή με πολλά ζευγάρια που ενδιαφέρονται να φιλοξενήσουν παιδιά. Η πρώτη κίνηση που κάνει είναι να ενημερώσει εμάς και να παραπέμψει το ζευγάρι για να σχηματίσουμε τον φάκελο που

προβλέπει η νομοθεσία για την αναδοχή, κάνουμε την έρευνα και αφού πούμε το εντάξει, προχωρεί στο να δώσει το παιδί.

Έχω να σας πω ότι ήδη 6 παιδιά έχουν φύγει από το μοναστήρι και έχουν τοποθετηθεί σε οικογένειες. Έχουμε μια πολύ καλή εξέλιξη σε αυτό, έχουμε καλή συνεργασία. Δυσκολία βλέπουμε από τα ιδρύματα του δημοσίου, πιθανόν επειδή ο νόμος το θεωρεί υποχρέωση της κοινωνικής υπηρεσίας τους. Μπορώ να σας πω ότι έχουμε περίπου πενήντα μέχρι τώρα περιστατικά. Από το 2012 έχουν ήδη πάρει παιδιά 22 οικογένειες και είναι παιδιά που θα πήγαιναν σε ιδρύματα.

Έχουμε ένα πολύ ιδιαίτερο περιστατικό, ένα κοριτσάκι εγκαταλελειμμένο από τους γονείς του πέντε χρόνια στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο με πολύαναπηρία. Όταν το νοσοκομείο πίεσε και είπε ότι το παιδί πρέπει να πάει οπωσδήποτε σε ίδρυμα και ότι δεν μπορούμε άλλο να το κρατάμε, ευαισθητοποιήθηκε το προσωπικό της μονάδας που το είχαν σαν δικό τους παιδί, συναισθηματικά είχαν δεθεί, δεν ήθελαν να το αφήσουν να πάει σε ίδρυμα. Έτσι ενθαρρύνθηκε μια νοσηλεύτρια που εργαζόταν σε αυτή την μονάδα και τόλμησε να κάνει την αναδοχή, τώρα είναι δυο χρόνια μαζί της, το παιδί δεν μιλούσε ως τώρα ήταν πέντε χρονών, όταν το ανέλαβε η οικογένεια, δεν είχε μπορέσει να μιλήσει, τώρα περπατάει και κάνει μικρές προτασούλες και πάει δεύτερη χρονιά στο ειδικό νηπιαγωγείο.

Κ. Ρωμανού, Κοινωνική Λειτουργός, Ομάδας προστασίας ανηλίκων Δήμου Αθηναίων

Βρίσκομαι με πεντάμηνη σύμβαση, και οι κοινωνικοί λειτουργοί είναι μόνο δύο. Όταν πρωτοξεκινήσαμε στις 11 Αυγούστου, οι υποθέσεις ήταν του Νοεμβρίου του 2014. Όταν μιλάμε για αναδοχή γίνονται οι περισσότερες μέσω εισαγγελικών παραγγελιών, μα δεν υπάρχουν κοινωνικοί λειτουργοί να κάνουν την δουλειά. Αυτό που αντιμετωπίζουμε εμείς είναι ότι δεν θέλουμε να απομακρύνουμε τα παιδιά και θέλουμε να στηρίξουμε την οικογένεια. Αλλά δεν υπάρχουν καθόλου υπηρεσίες ώστε να στηρίξουμε την οικογένεια και το παιδί να μείνει ! Γιατί έχουμε στείλει τόσα παιδιά στο 'Παίδων' ενώ δεν θα έπρεπε., οπότε το πρόβλημα πριν την αναδοχή να στηρίξουμε πρώτα την οικογένεια

Συνεργασία θέλουμε ! να συνεργαστούμε για το καλό του παιδιού

Πασβούρης Βαγγέλης – Προϊστάμενος Δ/σης Υγειονομικών ελέγχων και Περιβαλλοντικής Υγιεινής Περιφέρειας Αττικής

Οι αρμοδιότητες δεν έχουν ξεκαθαριστεί. Εμείς αντιμετωπίζουμε τις ανθυγιεινές εστίες, δεν θα σας πω για την τρίτη ηλικία, ποιοι πεθαίνουν μέσα και τι γίνεται, αυτά θα τα αντιμετωπίζουν οι επόπτες δημόσιες υγείας και οι κοινωνικοί λειτουργοί.. Ξεκινώ με το ξεκαθάρισμα αρμοδιοτήτων γιατί απευθύνομαι στην αρμόδια της δικιάς μας υπηρεσίας η οποία μας παραπέμπει στον Δήμο.

Ο Δήμος με έγγραφο τους μου λέει λόγω έλλειψης προσωπικού ότι δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα θέματα ούτε των παιδιών ούτε των αστέγων ούτε αυτών που μένουν στο δρόμο. Πως θα ζήσει το παιδί σε ανθυγιεινή εστία και που θα πάει;

Με πήρε μια συνάδελφος όταν κάναμε τον έγγραφο στον εισαγγελέα από τον Δήμο Αθηναίων (κοινωνική λειτουργός) και είπε ότι πράξαμε λάθος διότι προσβάλλεται το παιδί και πρέπει να πάει το θέμα στον εισαγγελέα ανηλίκων. Πρέπει να απευθύνομαι στον εισαγγελέα ανηλίκων για το θέμα της δημόσιας υγείας ; Πρέπει να απευθύνομαι στον εισαγγελέα ; να απευθύνομαι στους συναδέλφους-σε κοινωνικούς λειτουργούς ;

Να ξεκαθαρίσει πλέον σε ποιον ανήκει η αρμοδιότητα και να πάρουμε μια απάντηση διότι εγώ έχω δέκα-έξι ζευγάρια έξω και κάθε εβδομάδα το κάθε ζευγάρι αντιμετωπίζει τρεις- τέσσερις τέτοιες περιπτώσεις και αναγκάζονται να γίνουν και κοινωνικοί λειτουργοί.

Κ. Μόσχος Γεώργιος, Νομικός Εγκληματολόγος, Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Από το ερώτημα σας θέσατε το θέμα συνεργασίας της Περιφέρειας και Δήμου γιατί βλέπουμε και εμείς ότι πολλά παιδιά ζουν σε ανθυγιεινές καταστάσεις. Συζητάς με τους αρμόδιους φορείς πως μπορείς να βοηθήσεις μια οικογένεια να κρατήσει το παιδί, ή αν χρειάζεται απομάκρυνση και να μπει σε διαδικασία αναδοχής – ο επόπτης και ο κοινωνικός λειτουργός να πάνε μαζί

Αγάθωνος Ελένη: Ψυχολόγος και Κοινωνική λειτουργός

Ακούγοντας αυτή την πολύ καλή προσπάθεια, πιστεύω ότι το πρώτο είναι η επικινδυνότητα της οικογένειας. Πρέπει να υπάρξει τρόπος μιας καλύτερης εκτίμησης, βασισμένης σε σύγχρονα δεδομένα και εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να εκτιμηθεί η επικινδυνότητα της οικογένειας για το παιδί.

Οι επισκέψεις στο σπίτι ,ξέρω πολύ καλά το μαζί και το χώρια (γιατί έχω και τις δύο ιδιότητες) δεν είναι δομημένες έτσι παρά να είναι το μάτι που θα εκτιμήσει το τι γίνεται μέσα στο σπίτι. Η επικινδυνότητα των γονιών δεν μετριέται σε επισκέψεις στο σπίτι που είναι ο χώρος που αισθάνονται οι γονείς περισσότερο άνετα, χρειάζεται μια σειρά από στοιχεία αναδρομικά και σημερινά. Στοιχεία που έχουν σχέση με το παιδί και έχουν να κάνουν με την εγκυμοσύνη, την γέννηση τις πρώτες επαφές , την πρώτη ανάπτυξη σχέσης και δεσμού ή ελλιπούς δεσμού-ανασφαλούς δεσμού, της μητέρας με το παιδί, πράγματα τα οποία δεν έχουν καταγραφεί μέσα σε ένα κοινωνικό ιστορικό που αναφέρεται βασικά στην πρώτη βρεφική ηλικία.

Τα στοιχεία που έχουν οι φάκελοι των κοινωνικών υπηρεσιών, αφορούν τις συνθήκες, την ψυχική υγεία όπως αναφέρεται, αλλά το παιδιατρικό ιστορικό που έχει να κάνει με το τι ήταν αυτή η σχέση που πήγε στραβά, ιδιαίτερα στην σχέση μάνας παιδιού, αυτό δεν έχει λειτουργήσει.

Η άλλη, ιδέα είναι η έννοια του χρόνου, δηλαδή η επικινδυνότητα της οικογένειας συνήθως πιάνει ένα εύρος χρόνου μέχρι να πάμε εμείς. Όταν όμως ο χρόνος αυτός δρα αντιστρόφως ανάλογα με το συμφέρον του παιδιού τι γίνεται;. Η επιθυμία μας δηλαδή να δώσουμε στου γονείς λίγο ακόμα δυνατότητα να αλλάξουν, να φέρουμε και επαγγελματίες από διάφορους τομείς, δίνει μια έννοια άρνησης που απαραίτητα δεν είναι για το συμφέρον του παιδιού γιατί το διάστημα αυτό ή το παιδί επανακακοποιείται είτε γίνεται κάτι άλλο αρνητικό.

Τα πρώτα χρόνια αναπτύσσεται ο εγκέφαλος του παιδιού και αν πάει κάτι στραβά , αρχίζει και μειώνεται η δυνατότητα του παιδιού να αξιοποιήσει ακόμα και το δυναμικό του, δηλαδή όσο κάθεσαι ένα παιδί βρέφος στο σπίτι, περιμένοντας το σύστημα να κινητοποιηθεί να διευθετήσει, να αλλάξει να συνεργαστεί ... και γι'αυτό εμένα με τρομάζουν οι συνεργασίες μεταξύ των διαφόρων επιπέδων και επιθυμώ την μικρή έκταση.

Σε μια έρευνα που κάνουμε από το Ινστιτούτο Υγιεινής με όλα τα πλαίσια στην Ελλάδα που είχαν περιπτώσεις παιδιών προπαραβατικών και παραβατικών μέχρι 15

χρονών, η μεγαλύτερη δυσκολία των επαγγελματιών στην αντιμετώπιση των παιδιών ήταν η παθολογία του συστήματος, και αυτό βγήκε και σαν αποτέλεσμα της έρευνας. “Η συστηματική κακοποίηση και παραμέληση είναι περισσότερη ή εν δυνάμει, περισσότερη”

Στην Ελλάδα η εμπειρία είναι ότι η λέξη εποπτεία είναι κακή, ότι θα έρθει κάποιος επόπτης που ξέρει πολλά σε εμένα που ξέρω λίγα και θα με επιπλήξει. Η εποπτεία δεν μπορεί να γίνει από μέσα, γιατί η κάθετη δομή δεν δίνει την δυνατότητα από τον συνάδελφο που είναι από επάνω στον παρακάτω. Η εποπτεία πρέπει να είναι απέξω.

Κ. Χαιμαλά- Στέλεχος Δ/σης Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Αττικής

Από την Δ/ση Κοινωνικής Μέριμνας Κεντρικού Τομέα να ευχαριστήσουμε τους ομιλητές και της πρώτης και της δεύτερης συνεδρίας που μας τίμησαν , καθώς και τους παραβρισκόμενους γιατί βλέπω και ανθρώπους από επαρχία και αυτό δεν είναι εύκολο και τους ευχαριστούμε.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι μέσα από αυτή την ημερίδα συμβάλλαμε σε μικρό ή μεγάλο βαθμό στην προώθηση του θεσμού. Εμείς από την μεριά μας προσπαθήσαμε να έχουμε εκπροσώπους από διαφορετικές ειδικότητες και διαφορετικούς φορείς ώστε να έχουμε μια πολυεπίπεδη παρουσίαση των θεμάτων που άπτονται του θεσμού. Προβάλλαμε δυσκολίες και προβλήματα που αντιμετωπίζουμε μέσα από τον δικό του φορέα ο καθένας. Καταθέσαμε σαφείς προτάσεις για την υποστήριξη του θεσμού με νομοθετικά μέτρα για την οργάνωση των προγραμμάτων ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης, για την θέσπιση κώδικα πρωτοκόλλων διαδικασιών για τις απαιτούμενες ειδικές ρυθμίσεις παιδιών με ειδικές ανάγκες, αναπηρίες και παραβατικές συμπεριφορές.

Τα κείμενα θα αναρτηθούν στον ιστότοπο της Περιφέρειας και θα αποσταλούν και στο Υπουργείο Εργασίας. Πιστεύω όμως το πιο σημαντικό απ’ όλα μέσα από την σημερινή ημερίδα είναι ότι αναδείξαμε την πρόθεση να συνεργαστούμε μεταξύ μας.

Έχουμε ικανή επιστημονική κατάρτιση, εξειδίκευση και επιμόρφωση, έχουμε την εμπειρία ή την αποκτούμε σιγά- σίγα, πάνω απ’ όλα όμως έχουμε την πρόθεση να συνεργαστούμε και θεωρούμε πως αν μπορέσουμε να δικτυώσουμε τις υπηρεσίες θα μπορέσουμε να πάμε τον θεσμό της αναδοχής παρακάτω.

Σας ευχαριστούμε πολύ –Καλό σας Απόγευμα